

द्यूताठक् । गतागतिक यातायातनिष्पादिते लि० पूर्वं गतं पश्चादागतम् । २पक्षगतिभेदे जटाधरः । गम-कर्त्तरि क्त । कर्म० । पूर्वं गते पश्चादागते लि० । खग-गतिशब्दे विवृतिः । आ+गम-क्तन् गतोत्तरमागतः । गतातरिष्यत् स्त्री । “जावालिरपि जानीते लोकस्यास्य गतागतिम्” रामा० अयो० ११० ।

गताध्वन् लि० गतः अध्वा येन । १गतमार्गे २ज्ञाततत्त्वे च “गताध्वा च्छिन्नसंशयः” भा०शा० ३२२अ० । स्त्रियां “डाबुभा स्यामन्यतरस्याम्” पा०वा डाप् । सा च ३चतुर्दशीयुक्ता-मावास्यायां खर्विताशब्दे २४३६ प्र० कर्मप्रदीपवाक्यं दृश्यम् । “अमावास्यां कुर्वीत चन्द्रे दृश्यमानेऽप्येकदा गताध्वा भवतीति” गोपथब्रा० १।५।१० ।

गतानुगत लि० गतस्य गमनस्यानुगतम् अनुगमनम् । १गम-नासुहृपगमने । तेन निवृत्तं अक्षद्यूतादिठक् । गता-नुगतं गमनानुगमननिष्पत्ते लि० । गतानुगतसंख्यस्य ठन् । गतानुगतिक तद्युक्ते लि० “गतानुगतिको लोको न लोकः पारमार्थिकः” पञ्चत० ।

गतान्त लि० गत उपस्थितः अन्तः अन्तकालोऽस्य । १उप-स्थितान्तकाले, सुसूत्रैः “मम वृद्धस्य कैकेयि ! गतान्तस्य तपस्विनः” रामा० अ० १२।३० । गतः प्राप्तः अन्तो येन । २प्राप्तचरमसीमनि च ।

गतायुस् लि० गतं गतप्रायसायुजीवनकालोऽस्य । १प्राप्त-चरमकाले, गतायुर्लक्षणं सुश्रुतेनोक्तं यथा “शरीरशीलयोरेष्य प्रकृतेर्व्यक्तिर्भवेत् । तस्यारिष्टं स-मासेन व्यासतस्तु निबोध मे । शृणोति विविधान् शब्दान् यो दिव्यानामभावतः । ससुद्रपुरमेघानाम-सम्पत्तौ च निःस्वनान् । तान् खनाद्वावट्क्लाति मन्यते चान्यशब्दवत् । आस्यारण्यस्वनान्वापि विपरीतान् शृणोत्यपि । द्विषच्छब्देषु रमते सुहृच्छब्देषु कुप्यति । न शृणोति च योऽकस्मात्तं ब्रुवन्ति गतायुषम् । यस्तूष्ण-मिव वट्क्लाति शीत, सुष्णञ्च शीतवत् । सज्जातशीतपिङ्गको यस्य दाहेन पीड्यते । उष्णगात्रोऽतिमात्रञ्च यः शीतेन प्रवेपते । प्रहाराद्वाभिजानाति योऽङ्गच्छेदमथापि वा । पांशुनेवावकीर्णानि यस्य गात्राणि मन्यते । वर्यान्व-भावराज्यो वा यस्य गात्रे भवन्ति हि । स्नातानु-लिप्तं यच्चापि भजन्ते नीलमन्त्रिकाः । सुगन्धिर्वाति योऽकस्मात्तं ब्रुवन्ति गतायुषम् । विपरीतेन वट्क्लाति रसान् यक्षोपयोजितान् । उपयुक्ताः क्रमादस्य रसा

दोषाभिष्टब्धे । यस्य दोषाग्निसाम्यञ्च कुर्युर्मिथ्योप-योजिताः । यो वा रसान् संवेत्ति गतायुं तं प्रच-क्षते । सुगन्धिं वेत्ति दुर्गन्धं दुर्गन्धस्य सुगन्धितम् । वट्क्लाति योऽन्यथा गन्धं शान्ते दीपे च नीरुजः । यो वा गन्धाद्वा जानाति गतायुं तं विनिर्दिशेत् । इन्द्रा-न्युष्णहिमादीनि कालावस्था दिशस्तथा । विपरीतेन वट्क्लाति भावानन्यांश्च यो नरः । दिवाज्योतींषि यथापि ज्वलितानीव पश्यति । रात्रौ सूर्यं ज्वलन्तं वा दिवा वा चन्द्रवर्चसम् । अमेघोपप्लवे यस्य शक्रचाप-तडिङ्गणान् । तडित्वतोऽस्तितान् यो वा निर्मले गगने घनान् । विमानयानप्रासादैर्यश्च सङ्कुलमस्वरम् । यथा-निलं सूर्यमन्तमन्तरीक्षञ्च पश्यति । धूमनीहारवायो-भिरावृतामिव सेदिमीम् । प्रदीपमिव लोकञ्च यो वा क्षुतमिवाश्वसा । भूमिभटापदाकारां लेखाभिर्यश्च पश्यति । न पश्यति सनचलां यस्य देवीमस्त्वतीम् । भ्रुवमाकाशगङ्गां वा तं वदन्ति गतायुषम् । ज्योत्स्ना-दर्पणतोयेषु छायां यस्य न पश्यति । पश्यत्येकाङ्ग-हीनां वा विजृतां वाऽन्यसत्वजाम् । शृकाकङ्कटभ्राणां प्रेतानां यच्चरक्षसाम् । पिशाचोरगनागानां भूतानां विजृतामपि । यो वा मयूरकण्ठाभं विधूमं वज्रिणी-क्षते । आतुरस्य भवेन्मृत्युः स्वस्थो व्याधिमवाप्नुयात् ।” अधिकं कालचिह्नशब्दे १८८६ प्र० उक्तम् ।

गतार्त्तं वा स्त्री गतमार्त्तं वा यस्याः । गतपञ्चाशद्वर्षवयस्कायां स्त्रियाम् । “द्वादशावृत्तरादूर्ध्वमापञ्चाशत्समं स्त्रियः । मासि मासि भगद्वारा प्रकल्यैवार्त्तं स्वेत्” भावप्र० तद्वतिकाल उक्तः । रोगादिना तन्मध्ये गतरजस्कायामपि जातवन्ध्यायां २स्त्रियाञ्च राजनि० ।

गतार्थं लि० गतो ज्ञातोऽर्थो यस्य । ज्ञातार्थके पदार्थे “तदपि खल्वप्यकथनेनैव गतार्थम्” सा० द० ।

गतासु लि० गताः असवोऽस्य । १मृते २शवे “गतासूतन-गतासूतं नानुशोचन्ति पण्डिताः” गीता । ३गतप्रायप्राणके च सुश्रुतः गतासुःशब्दे दृश्यम् ।

गति स्त्री गम-भावे क्तिन् । १गमने । “सूत्रस्येवास्ति मे गतिः” रघुः । “प्रणयातिभूमिसगमयत् गतिभिः” भावः । “उपागमे दुश्चरिता इवापदां गतिं न निश्चेतु-मलं शिलीसुखाः” किरा० । २परिणामे च “दुरधिगमा-हि गतिः प्रयोजनानाम्” किरा० । “गतिः परिणामः” मल्लि० । ३ज्ञाने । करणे क्तिन् । ४प्रमाणे च । “अनेन